Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Teodora de la Sihla

(7 august)

Materiale despre Sfânta Teodora de la Sihla:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Teodora-de-la-Sihla-(7-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodora+de+la+Sihla+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodora+de+la+Sihla

***

Arhimandritul Cleopa Ilie - Descoperirea Sfintei cuvioase Teodora de la Sihla:

https://www.academia.edu/43802987/Arhimandritul_Cleopa_Ilie_Descoperirea_Sfintei_cuvioase_Teodora_de_la_Sihla

https://archive.org/details/descoperirea_202308

https://www.slideshare.net/steaemy1/descoperirea

***

facere a lui Ioanichie

Cântarea întâi

Veniţi cetele călugărilor să lăudăm astăzi pe Sfânta Teodora de la Sihla, care a biruit pe vrăjmaşi prin viaţa ei îngerească şi în munţi alergând, ca un cerb la izvoare, pe toţi sihaştrii din vremea ei i-a întrecut cu credinţa, cu râvna, cu smerenia, cu răbdarea şi cu neîncetata rugăciune.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunaţi-vă, părinţi iubitori de Hristos şi părăsind cele trecătoare, să lăudăm astăzi pe privighetoarea munţilor Carpaţi, pe rugătoarea cea fierbinte a pustiei, pe râvnitoarea Sfinţilor de demult, pe mlădiţa cea binecuvântată a Moldovei, pe Sfânta Teodora, pământeana. Căci trup femeiesc neputincios purtând, desăvârşit pe diavoli i-a biruit şi cu focul rugăciunii ei pe cei mândri şi leneşi cu totul i-a ruşinat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, părinţi şi maici duhovniceşti, care v-aţi închinat viaţa lui Hristos, să mergem azi la peştera cuvioasei Teodora de la Sihla şi smerindu-ne pentru păcatele noastre, să ne minunăm cum această sfântă s-a luptat singură în pustie cu frigul, cu foamea, cu întunericul cel din afară şi cu cumplitele săgeţi dinăuntru, biruind prin răbdare pe nevăzuţii vrăjmaşi ai neamului omenesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prea Sfântă Fecioară care ai născut pe Hristos în peşteră spre mântuirea lumii, ajută-ne şi nouă să purtăm pe Hristos în inimile noastre şi urmând cuvioasei Teodora, să iubim rugăciunea, smerenia şi dumnezeiasca dragoste, căci cu virtuţi ca acestea dobândim pe Dumnezeu.

Cântarea 3-a

Veniţi, Sfinţilor sihaştri şi purtătorilor de Dumnezeu părinţi la prăznuirea cuvioasei Teodora de la Sihla ca să vedem cum fericita mireasă a lui Hristos s-a luptat singură în pustie cu duhurile cele rele, cu gândurile, cu foamea, cu iernile cele aspre şi cu slăbiciunea firii femeieşti şi minunându-ne de răbdarea ei îngerească, să-i cântăm: Bucură-te, Sfântă Teodora, rugătoare pentru sufletele noastre.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunaţi-vă, credincioşilor iubitori de Sfinţi, care căutaţi călăuze către Dumnezeu şi lepădând tot păcatul ucigaş de suflet, să urcăm la peştera Sfintei Teodora de la Sihla şi închinându-ne în locul unde a purtat lupta cea bună, să sărutăm icoana ei şi să-i cântăm: Bucură-te, prea cuvioasă Teodora, lauda sfintelor mănăstiri româneşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi, când Hristos S-a schimbat la faţă pe Muntele Taborului, să urcăm pe muntele Sihlei şi să vedem cum Sfânta Teodora şi-a schimbat slăbiciunea firii, luminându-se prin post şi rugăciune şi a ajuns desăvârşită în strălucirea Taborului ceresc. Pentru aceasta să-i cântăm: Bucură-te, maică Teodora, fierbinte rugătoare către Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

O, Stăpână şi Fecioară Maică, care ai născut cu trup pe Mântuitorul lumii şi cum ai schimbat legile firii, născând mai presus de minte pe Fiul lui Dumnezeu între oameni, roagă-te Lui, prea curată, împreună cu Sfânta Teodora, să ne curăţească de tot păcatul şi să ne facă locaş al Preasfintei Treimi.

Irmosul: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Condacul şi icosul praznicului

Sedealna cuvioasei, glasul 8: Aprinsă de dor pentru Mirele tău, Hristos Dumnezeu, cu îngerii te-ai împrietenit şi pe diavoli i-ai izgonit, Sfântă Teodora, bucuria sihaştrilor şi a credincioşilor. Roagă-te lui Dumnezeu, fericită, pentru cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *tot aceasta.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *a praznicului*

Cântarea 4-a

Rănită fiind de dorul liniştii duhovniceşti, ai alergat la pustie în Munţii Sihlei ca un vultur iubitor de înălţimi, cuvioasă Teodora şi acolo te-ai curăţit de patimi prin harul cel dumnezeiesc, asemănându-te cu Sfânta Maria Egipteanca. Roagă-te lui Dumnezeu, fericită, să ne mântuiască pe toţi cu harul Său.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfântă a fost viaţa ta, cuvioasă şi pline de har rugăciunile tale; binecuvântate au fost lacrimile şi ostenelile tale şi făcător de minuni trupul tău chinuit de frig şi de post. Roagă-te pentru noi toţi, Sfântă Teodora, să iubim postul şi rugăciunea ca să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ne minunăm de răbdarea ta, fericită şi ne umilim pentru dumnezeiasca ta bărbăţie. Cum te-ai pornit cu război împotriva duhurilor răutăţii? Cum te-ai smerit şi câte ispite iuţi ai suferit în peştera ta de la Sihla? Pentru aceasta şi Dumnezeu te-a înălţat. Învaţă-ne şi pe noi, Sfântă Teodora să ne smerim şi să răbdăm cu tărie ispitele vieţii, ca să ne ridice Dumnezeu din prăpastia păcatelor la înălţimea pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta, Preasfântă Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos prin umbrirea Duhului Sfânt? Şi cum să nu ne bucurăm că te avem pe pământ Maică şi în cer neîncetat rugătoare şi mijlocitoare pentru sufletele noastre? Nu înceta a ne ajuta să ne mântuim noi toţi.

Cântarea a 5-a

Să se bucure astăzi sfintele locaşuri şi monahii iubitori de Hristos să se veselească, împreună cu evlavioşii credincioşi, căci Sfânta Teodora de la Sihla străluceşte în ceata cuvioşilor părinţi şi împreună cu îngerii pe Dumnezeu Îl laudă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să mergem cu toţii la Schitul Sihla şi să vedem cum s-a nevoit Sfânta Teodora în crăpăturile stâncilor pentru dragostea lui Hristos. Să-i sărutăm icoana şi peştera cea umedă şi rece şi căindu-ne pentru lenevirea noastră, să zicem: Miluieşte-ne, Doamne, cu rugăciunile Sfinţilor Tăi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Chilia ta de sub stâncile Sihlei ne îndeamnă la rugăciune, cuvioasă Teodora şi peştera ta ne smereşte şi ne mustră neputând a urma ţie. Căci cu lacrimile tale ai spălat întinăciunea păcatelor şi cu focul rugăciunii pe diavoli i-ai ars, peştera biserică ai făcut-o, trupul tău cel slab l-ai întărit şi împreună cu marii sihaştri te-ai asemănat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe pământ eşti cea dintâi Fecioară între fecioare şi singura Născătoare de Dumnezeu, iar în cer eşti cea dintâi rugătoare pentru lume înaintea Preasfântei Treimi. Nu înceta, Stăpână, a te ruga pentru sufletele noastre, împreună cu Sfânta Teodora, a Moldovei binecuvântată mlădiţă.

Cântarea a 6-a

Cu neîntinată feciorie ai trăit în casa părinţilor tăi, cuvioasă şi în curăţie şi smerenie te-ai nevoit în Mănăstirea Vărzăreşti. Apoi, iubind viaţa pustnicească, ai urcat la schitul Sihla şi pe mulţi sihaştri i-ai întrecut în sfinţenie, cele viitoare le-ai cunoscut, la pacea duhului ai ajuns şi acum în cer cu Sfinţii te veseleşti. Roagă-te, prea cuvioasă Teodora, să ne întărească Dumnezeu în credinţă, în iubire şi smerenie, ca să dobândim iertare de păcate şi mântuire sufletelor noastre.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhovnicul tău, cuviosul Pavel, te cerceta la peşteră şi cu Trupul lui Hristos te împărtăşea, fericită. Apoi, mutându-se la cele cereşti, ai rămas cu totul străină pe pământ. Dar Dumnezeu te mângâia prin Duhul Sfânt, că în vremea rugăciunii tale faţa ţi se lumina, trupul ţi se ridica de la pământ şi în văpaie de foc ceresc se învăluia. Ajută-ne şi pe noi Sfântă Teodora, să ne rugăm lui Dumnezeu cu mintea şi inima curată, spre mântuirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La Sihla ţi-ai schimbat viaţa prin nevoinţă, cuvioasă Teodora, mintea ţi-ai curăţit, trupul l-ai subţiat şi inima ai umplut-o de harul Duhului Sfânt, prin repetarea neîncetată a rugăciunii lui Iisus. Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi să dobândim darul neadormitei rugăciuni a prea dulcelui Mântuitor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Priveşte spre noi cu milă din lumina slavei cereşti, Preasfântă Fecioară Marie. Cercetează poporul lui Dumnezeu cel smerit şi credincios şi ajută-ne să ne izbăvim de robia patimilor şi cu Hristos în veci să împărăţim.

Irmosul: Marea vieţii văzându-o, înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, Mult-milostive.

Condacul: Aleasă fiind de Dumnezeu pentru viaţa îngerească de sihăstrie, ai părăsit cele trecătoare şi te-ai retras la Sihla în peşteră, cuvioasă. Şi acolo, hrănită fiind de păsările cerului, neîncetat ai slăvit pe Dumnezeu Cel în Treime închinat. Pentru aceasta cu credinţă îţi strigăm: Bucură-te, prea cuvioasă maică Teodora!

Icosul: Lepădând grija cea lumească, te-ai logodit cu Hristos şi ascunzându-te în peşteră pustnicească, prin post şi rugăciune te-ai făcut ca o văpaie de foc, prea cuvioasă maică Teodora, încât şi trupul ţi se înălţa şi faţa ţi se lumina şi îngerii te ocroteau când vorbeai cu Dumnezeu. De aceea, într-un glas îţi cântăm: Bucură-te, odraslă sfântă a Moldovei, bucură-te, căprioara duhovnicească a munţilor Carpaţi, bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt, bucură-te, cunună de mărgăritare care împodobeşti Ortodoxia şi mănăstirile româneşti.

Cântarea a 7-a

Simţindu-ţi aproape obştescul sfârşit, te-ai rugat Mântuitorului Hristos să te învrednicească de prea curatele Taine, pe care în chip minunat le-ai primit de la duhovnicul Antonie, căruia te-ai mărturisit şi ţi-ai destăinuit viaţa. Apoi, îngenunchind, te-ai rugat şi rostind Crezul ţi-ai dat sufletul în braţele Mirelui tău, Iisus Hristos. Roagă-te şi pentru noi, Sfântă maică Teodora, să dobândim sfârşit creştinesc şi iertare de păcate.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngereşte te-ai nevoit pe pământ şi te-ai săvârşit, cuvioasă, mutându-te de la osteneală la odihnă; de la cele rele şi trecătoare la cele veşnice şi pline de lu-

mină. Schimbă-ne şi nouă gândul, mintea şi voinţa de la cele de aici, la cele nemuritoare de sus şi ne ajută cu rugăciunile tale, Sfântă Teodora, să dobândim cereştile bunătăţi, pe care ni le-a făgăduit Mântuitorul Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te cinstesc şi te laudă toţi sihaştrii şi cuvioşii şi te caută credincioşii iubitori de Sfinţi, să-ţi ceară ajutorul, prea cuvioasă maică Teodora, ajută-ne ca împreună cu tine să slăvim pe Dumnezeu cel în trei feţe închinat şi te roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Te lăudăm Preasfântă Născătoare de Dumnezeu şi te mărim după cuviinţă, că prin tine a venit Hristos în lume şi în inimile noastre. Roagă-L cu iubire de oameni, Stăpână, să ne dăruiască iertare de păcate, milă şi cerească Împărăţie.

Cântarea a 8-a

Te-ai nevoit pe pământ, cuvioasă Teodora şi te-ai jertfit pentru Hristos, ca să dobândeşti mântuirea sufletului tău, căci nimic nu se câştigă fără osteneală, fără rugăciune şi viaţă curată. Ajută-ne şi pe noi nevrednicii, cu rugăciunile tale, să urmăm lui Hristos cu credinţă, împlinind cu sfinţenie poruncile Lui şi făgăduinţele vieţii duhovniceşti.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai mutat la cele cereşti cu pace, mireasa lui Hristos, Teodora şi acolo te veseleşti în veci cu Sfinţii, în bucuria Duhului Sfânt. Nu ne uita nici pe noi săracii, care ne amăgim şi ne robim de grijile înşelătoare ale acestei vieţi. Ci, roagă-te neîncetat pentru lume, pentru ţara în care te-ai născut şi pentru călugări şi credincioşi, să ne întărească în dreapta credinţă şi în lucrarea faptelor bune.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Priveşte din cer cu iubire spre noi, prea cuvioasă maică Teodora, ajută-ne cu rugăciunile tale şi cere milă şi har de la Dumnezeu pentru Biserică, pentru ierarhi, pentru preoţi şi monahi şi pentru bine credincioşii creştini care cinstesc sfântă pomenirea ta şi slăvesc cu dreaptă credinţă pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară şi Maică a lui Dumnezeu te mărturisim credincioşii pe pământ. Maică şi Fecioară mijlocitoare înaintea Preasfintei Treimi te ştim în cer, Marie, Născătoare de Dumnezeu. Ai milă de Biserica pe care a întemeiat-o Hristos prin apostoli; ai milă şi de dreptmăritorii creştini care au fost luminaţi de Duhul Sfânt prin Botez şi te roagă pentru noi toţi să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 9-a

Vino la noi, prea cuvioasă maică Teodora; adu-ţi aminte de toţi care te-au născut şi crescut în şcoala rugăciunii din Carpaţi şi te roagă lui Dumnezeu pentru noi, să ne întărim în credinţă, în răbdare şi iubire duhovnicească, ca să dobândim iertare de păcate.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Teodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vino la noi, Sfântă Teodora, floare aleasă a sihaştrilor din Carpaţi! Vino la noi, prea cuvioasă şi ne îmbărbătează împotriva diavolilor care ne lovesc prin necredinţă, prin ură şi dezbinare şi ne ajută să biruim pe nevăzuţii vrăjmaşi spre mântuirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vino la noi, mireasa lui Hristos, Teodora, care te-ai învrednicit de sfinţenie la schitul Sihla prin nevoinţă îngerească şi cu rugăciunile tale ajută-ne să ieşim la limanul cel bun şi să biruim mândria şi împietrirea inimii, ca să fim primiţi în cereştile locaşuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, bucuria îngerilor, lauda apostolilor, cununa tuturor Sfinţilor, mijlocitoarea lumii, acoperitoarea călugărilor, mângâierea credincioşilor, Maica tuturor mamelor creştine şi întărirea fecioarelor. Nu înceta a te ruga, Stăpână, să se mântuiască sufletele noastre.

Sinaxar

Luna lui august, în 7 zile, pomenirea prea cuviosului mucenic Dometie persul, împreună cu doi ucenici ai săi.

Tot în această zi mai facem pomenirea prea cuvioasei maicii noastre Teodora de la Sihla, care a sihăstrit mulţi ani, la sfârşitul secolului al XVII-lea, într-o peşteră din preajma Schitului Sihla - Neamţ.

Stihuri:
În această zi, Sfânta Teodora s-a mutat la cerescul Împărat
Astăzi Teodora cuvioasa
Şi-a mutat la ceruri casa.

Această floare duhovnicească de mare preţ şi mireasă a lui Hristos, pe care a odrăslit-o pământul binecuvântat al Moldovei, s-a născut pe la jumătatea secolului al XVII-lea, în satul Vânători-Neamţ, din părinţi bine credincioşi şi iubitori de Dumnezeu. Tatăl ei, Ştefan Joldea Armaşul, avea dregătorie ostăşească, aşa cum şi numele îl arată, fiind paznic al Cetăţii Neamţului şi "armaş", adică făcător de arme pentru cei ce apărau vestita Cetate a Moldovei. Iar mama sa, al cărei nume nu ne este cunoscut, se îngrijea de cele pentru casă şi de buna creştere, în frică de Dumnezeu, a celor două fiice, Teodora şi Maghiţa (Marghioliţa).

Fiica mai tânără s-a mutat curând la Dumnezeu, iar fericita Teodora, ajungând la vârsta rânduită, a fost căsătorită de către părinţi, împotriva voinţei ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Dar, neavând ei copii, iar sufletul Teodorei fiind rănit de dragoste pentru Mirele ei Iisus Hristos încă din copilărie, ardea de dorinţa unei vieţi cu totul curate, închinate numai lui Dumnezeu. La aceasta o îndemna atât duhovnicul şi firea ei singuratică, cât şi râvna pentru rugăciunea de taină şi amintirea marilor sihaştri ce se nevoiau în acea vreme prin pădurile şi munţii din ţinutul Neamţ - vechii ei sfătuitori.

Astfel, fericita Teodora a îmbrăţişat cinul monahal la Schitul Vărzăreşti-Vrancea, iar după doi ani şi soţul ei s-a călugărit în Schitul Poiana Mărului, sub numele de Eleodor. Aşa a binevoit Dumnezeu să-i povăţuiască pe amândoi pe calea sfinţeniei şi a mântuirii.

Fiecare călugăriţă din schit se nevoia cu mare râvnă pentru Hristos, însă cuvioasa Teodora, fiind aleasă şi întărită de harul Duhului Sfânt, întrecea pe toate celelalte surori cu rugăciunea, cu smerenia şi cu nevoinţa duhovnicească.

După câţiva ani, năvălind turcii în părţile Buzăului, au dat foc Schitului Vărzăreşti. Atunci toate surorile din obşte s-au risipit în pădurile seculare din partea locului, aşteptând să treacă primejdia şi mânia lui Dumnezeu. La fel a făcut şi cuvioasa Teodora. S-a retras în munţii Vrancei împreună cu stareţa ei, schimonahia Paisia, a cărei ucenică era. Acolo se nevoiau singure, acoperite de mâna lui Dumnezeu, în post şi rugăciune, răbdând multe ispite de la diavoli; foame, frig şi tot felul de încercări.

Răposând stareţa ei, fericita Teodora, în urma unei descoperiri dumnezeieşti, a părăsit munţii Vrancei şi s-a retras în patria ei mult iubită din părţile Neamţului, pentru a se nevoi în pădurile neumblate din jurul schiturilor Sihăstria şi Sihla. După ce mai întâi s-a închinat la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamţ, egumenul lavrei a trimis-o la Sihăstria să urmeze sfatul egumenului de acolo. Cu binecuvântarea ieroschimonahului Varsanufie, egumenul Sihăstriei, fericita Teodora a fost încredinţată duhovnicului Pavel, care a dus-o în pustie, în apropierea Schitului Sihla, sfătuind-o că de va răbda asprimea vieţii pustniceşti, să rămână acolo până la moarte; iar de nu va putea suferi ispitele şi frigul iernii, să se aşeze la o sihăstrie de călugăriţe.

Aşa a ajuns fericita Teodora în munţii Sihlei, iar un sihastru milostiv i-a oferit chilia sa, nu departe de schit şi de peştera care îi poartă numele până astăzi. Acolo s-a nevoit cuvioasa cu bărbăţie mulţi ani, ostenindu-se singură în post şi rugăciuni

de toată noaptea, în lacrimi şi mii de metanii, uitată de lume, îndurând multe ispite şi năluciri de la diavoli; foame, lipsă, gânduri şi mai ales frigul aspru al iernii. Numai cuviosul Pavel din Sihăstria, duhovnicul ei, o cerceta din când în când, o mărturisea, o îmbărbăta, o împărtăşea cu Sfintele Taine şi îi ducea cele de trebuinţă.

După un timp a răposat fericitul duhovnic Pavel, nu departe de Schitul Sihla, într-o mică colibă pustnicească, iar cuvioasa Teodora a rămas cu totul singură, căci nimeni nu ştia locul şi aspra ei nevoinţă. Cu timpul i s-au rupt şi hainele, iar ca hrană avea doar măcriş, fructe de pădure şi alune. În această şcoală a liniştii şi nevoinţei a dobândit cuvioasa darul rugăciunii de foc, care se lucrează în inimă, darul lacrimilor, al răbdării şi al negrăitei iubiri de Dumnezeu. Acum nu se mai chinuia nici de frig, nici de foame, nici diavolii nu o mai puteau birui, căci dobândise darul facerii de minuni şi era ca un diamant strălucitor în munţii Sihlei, fiind uitată de oameni, însă umbrită de darul Duhului Sfânt.

Odată, năvălind turcii să prade mănăstirile şi satele, au ajuns până la Sihla, iar Sfânta Teodora s-a adăpostit în peştera ei din apropiere. Descoperind-o păgânii, ea s-a rugat lui Dumnezeu s-o scape din mâinile lor. În clipa aceea, prin minune, s-a crăpat stânca din fundul peşterii, cum se vede până astăzi, iar fericita s-a izbăvit de moarte. În această peşteră s-a nevoit Sfânta Teodora în ultimii ani ai vieţii sale, rugându-se neîncetat lui Dumnezeu cu rugăciunea cea de taină a inimii, încât i se lumina faţa, iar trupul ei se ridica de la pământ, asemenea Sfintei Maria Egipteanca. Din timp în timp păsările cerului îi aduceau în ciocurile lor, prin voia Domnului, fărâmituri de pâine de la trapeza schitului Sihăstria, iar apă bea din scobitura unei stânci din apropiere, numită până astăzi "Fântâna Sfintei Teodora".

Ajungând Sfânta Teodora aproape de sfârşitul vieţii şi cunoscând că o cheamă Hristos la cereştile locaşuri, unde este odihna şi desfătarea tuturor Sfinţilor, se ruga cu lacrimi lui Dumnezeu să-i trimită un preot ca s-o împărtăşească cu Preacuratele Taine, înainte de obştescul sfârşit. Astfel, cu rânduială de sus, egumenul Sihăstriei a observat că păsările duceau fărâmituri spre Sihla şi a trimis doi fraţi să vadă unde anume se duc. Călăuziţi de mâna lui Dumnezeu, fraţii au ajuns noaptea aproape de peştera Sfintei Teodora şi au văzut-o cum se ruga cu mâinile înălţate spre cer, învăluită în lumină de foc. Atunci, înfricoşându-se, au strigat, iar cuvioasa i-a chemat pe nume, le-a cerut o haină să se acopere, căci era goală şi le-a poruncit să coboare la Sihăstria şi să aducă un duhovnic ca s-o împărtăşească cu Trupul şi Sângele lui Hristos.

Călăuziţi de o lumină cerească, fraţii au mers repede la schit şi dimineaţa au adus la peşteră pe ieromonahul Antonie şi ierodiaconul Lavrentie, cu Sfintele Taine. După ce Sfânta Teodora şi-a făcut cuvenita spovedanie şi şi-a destăinuit viaţa, ostenelile şi ispitele ei, a rostit Crezul, s-a închinat, a primit dumnezeieştile Taine şi mulţumind lui Dumnezeu pentru toate, şi-a dat duhul în mâinile Lui. Apoi părinţii au făcut slujba înmormântării şi au îngropat sfântul ei trup în peşteră. Aceasta s-a petrecut în al treilea deceniu al secolului al XVIII-lea.

Trupul Sfintei Teodora a rămas tăinuit în peşteră până după anul 1830, când familia domnitorului moldovean Mihail Sturza, care a reînnoit Schitul Sihla, a aşezat moaştele ei în raclă de preţ şi le-a depus în biserica schitului spre închinare. Apoi, zidind o biserică nouă la moşia lor din satul Miclăuşeni-Iaşi, le-a adus în această biserică şi multă lume venea aici spre închinare, primind ajutorul cuvioasei.

În anul 1856 familia Sturza a convenit cu conducerea Mănăstirii Pecerska din Kiev să le dăruiască Sfintele moaşte, în schimbul unor veşminte preoţeşti şi arhiereşti, ceea ce s-a şi făcut spre paguba şi întristarea tuturor. Aşa s-au înstrăinat moaştele Sfintei Teodora din patria ei şi se păstrează în catacombele de la Pecerska, aşezate în raclă de mult preţ, pe care scrie aceste cuvinte în limbile slavonă şi română: "Sfânta Teodora din Carpaţi".

Aceasta este pe scurt viaţa Sfintei Teodora de la Sihla şi acestea sunt faptele ei, prin care a bineplăcut lui Dumnezeu, numărându-se în cetele Sfinţilor din cer şi fiind socotită cea mai aleasă nevoitoare pe care a odrăslit-o vreodată ţara noastră. Credincioşii din Moldova o cinstesc ca sfântă de la început şi merg în pelerinaj la peştera şi chilia ei de la Schitul Sihla.

La 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat-o, trecând-o oficial în rândul Sfinţilor, cu zi de pomenire la 7 august.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi toţi, împreună cu ţara şi poporul cel bine credincios. Amin!